

[Inger Gautier Schmit.]

siden da, viser, at der her var en Opgave, som i høj Grad trængte til at tages op og udvides i stærkt stigende Grad. Hver Gang der er lovgivet om Mødrehjælpsinstitutionen — vi har Loven af 1939, Loven af 1942 og nu et Lovforslag af 1948 —, giver Loven Udtryk for, at der stadig ønskes givet en større og mere udstrakt Hjælp til saadanne Mødre, som det her drejer sig om. Det foreliggende Lovforslag gaar i samme Retning, idet Statens Bistand paa dette Omraade udvides betydeligt.

Som den tidligere Taler var inde paa, er det navnlig tre Omraader, der her er Tale om. Den oprindelige Idé i Mødrehjælpsinstitutionens sociale Bistand hviler paa, at man gennem privat Initiativ skulde samle en vis Sum Penge ind, og Staten vilde saa give et tilsvarende Beløb. Imidlertid har Udviklingen været den, at den Bistand, som man fra privat Side skulde tilvejebringe, har haft meget vanskeligt ved at følge med de store Krav, der efterhaanden stilles til Mødrehjælpsinstitutionen om Hjælp. Nu har Tiderne ogsaa været ganske ualmindelig vanskelige ogsaa med Hensyn til Fremskaffelse af Børnetøj og deslige. Derfor synes jeg, at det er betimeligt, at man tager under Overvejelse, om den Hjælp, der hidtil har været ydet, altsaa Halvdelen af Udgifterne, er tilstrækkelig til at dække Formaalet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man med de overordentlig stærkt stigende Priser paa alting maa se med Velvilje paa, at Ministeriet her gaar ind for, at Staten yder hele Udgiften til Spædbørnsudstyr. Jeg kan paa en vis Maade beklage, at det private Initiativ naturligvis ikke bliver særlig opmuntret til at gøre en endnu større Indsats, naar man gennem Loven kan faa hele Udgiften dækket. Dette skal jeg nu lade ligge. Det kan man drøfte i et Udvalg. Men jeg indser, at der er et Omraade her, hvor man bør forvente en større Støtte fra det offentlige.

Det andet Omraade er direkte økonomisk Støtte til Kvinder, som, hvis de ikke faar denne Hjælp, udsættes for at foretage en kriminel Handling. Da vi gennemførte Svangerskabsloven, var det en Forudsætning, at man vilde hjælpe svangre Kvinder gennem Oprettelse af Mødrehjælpsinstitutioner, og det er derfor en Fortsættelse af denne Tanke, at man nu gaar videre og ud over den Hjælp, der allerede er givet, ønsker at give direkte økonomisk Støtte i de enkelte Tilfælde. Medens Venstre sad med Regeringen, var man inde paa Tanken, men da man ikke kunde naa at faa gennemført et Forslag om dette Spørgsmaal, blev der

givet en Bevilling paa 50 000 Kr. paa Finansloven til at afhjælpe den værste og haardeste Nød. Nu foreslaar Ministeren, at Mødrehjælpsinstitutionerne efter Skøn kan uddele en saadan Hjælp, naar de har den Opfattelse, at en saadan økonomisk Støtte kan hindre en Kvinde i at afbryde sit Svangerskab paa urigtig Maade. Ministeren skønner, at denne Hjælp vil andrage ca. et Par Hundrede Tusinde Kroner, men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om denne Ydelse skal kunne gives ganske uden nogen som helst Drøftelse med Kommunernes sociale Udvalg, idet man ellers maaske kan komme ud for — Menneskene er jo ikke bedre end de er —, at en Kvinde kunde tænkes at nyde Støtte baade gennem det sociale Udvalg og den stedlige Mødrehjælp. Jeg siger det ikke for at mistænkeliggøre de Kvinder, der her er Tale om, men jeg maa mene, at det er et Omraade, der bør drages ind i Drøftelserne i det Udvalg, som jeg forventer vil blive nedsat.

Det tredje Emne, som Loven omfatter, er, at Mødrehjælpsinstitutionen som saadan skal have Ret til at oprette Børnehjem. Nu har vi her i Landet en meget udstrakt Børneforsorg, og alle Børnehjem og herunder Spædbørnehjem, som der her er Tale om, hviler paa Bestemmelserne i Loven om offentlig Forsorg. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, om det er Tanken, at Mødrehjælpen, naar den paa-tænker at oprette Børnehjem, da skal gøre det efter de Paragraffer, der findes i Forsorgsloven, om disse Børnehjem skal placeres paa Linie med andre Spædbørnehjem. Jeg gaar ud fra, at det er givet, saadan at de kommer til at sortere under Overinspektions Tilsyn o. s. v. og i det hele taget, at disse Spædbørnehjem kommer til at ligge paa Linie med de allerede bestaaende. Man kan nemlig ikke rigtig af Loven se, hvad Ministeren tænker sig med Hensyn til de Udgifter, som denne Bestemmelse vil medføre, om Mødrehjælpsinstitutionen skal have Adgang til alene ved Drøftelse med Socialministeren at oprette Spædbørnehjem, eller om en saadan Bestemmelse skal gennemføres ved Bevilling paa Finansloven. Jeg vil være taknemmelig, om den højtærede Minister vil udtale sig i saa Henseende.

Der udtales om disse Hjem, at de ikke vil paaføre Staten nævneværdige Udgifter, idet man mener at kunne faa Driften dækket ved de Tilskud, som de allerede bestaaende Hjem af den Art har. Nu vil jeg ikke udtale mig pessimistisk i saa Henseende, men jeg har et ret nøje Kendskab til Spædbørnehjem, da jeg selv staar som Formand for